

[Elgaard.]

talelse, der omhandlede det Spørgsmaal, som Rigsdagen har arbejdet med i et Par eller tre Rigsdagssamlinger, Spørgsmaalet om Nationalbankens Nyordning og om Statens Aktier i Landmandsbanken.

Jeg skal slet ikke gaa ind paa de mange forskellige Ting, der er nævnt af det ærede Medlem i denne Udtalelse, men der er særlig een Ting, jeg vil henstille til det ærede Medlem at huske længere end i det Øjeblik, han fremsatte Udtalelsen. Det ærede Medlems lange Udtalelse har vistnok, saa vidt jeg har set, i samtlige socialdemokratiske Blade faaet følgende Overskrift: Oppositionslederne er Privatkapitalismens Lejesvende. Han har under den tidligere Debat her i Dag ogsaa berørt Spørgsmaalet om den Vurdering, som den danske Befolkning i Øjeblikket har af det parlamentariske System. Jeg tror, jeg maa have Lov at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at naar han betegner politiske Modstandere, altsaa Mennesker, der politisk har en anden Opfattelse af Spørgsmaal og Forhold, end det ærede Medlem har, som Lejesvende, saa kan det i hvert Fald ikke befordre det ærede Medlems Muligheder for i det ene eller det andet Spørgsmaal at opnaa Resultater gennem Forhandling, men det kunde heller ikke berettigede det ærede Medlem til at føle sig generet, hvis vi, som han betegner som Privatkapitalismens Lejesvende, betegnede ham som Fagforeningernes Lejesvend.

Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at vor Stilling til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har omtalt i denne Artikel, er sagligt og objektivt angivet gennem vore Ændringsforslag og gennem vor Betænkning, og dette bør det ærede Medlem være rede til at erkende; for saa vidt han ønsker den politiske Bedømmelse anlagt paa sit Arbejde, at han reelt og redeligt tager sit Standpunkt ud fra sine Ideer og sin Bedømmelse, saa maa han give de andre Partier den samme Stilling i sin Bedømmelse. Og derfor vil jeg gerne sige, at det var ikke nødvendigt, at man over for Modsetninger i saadanne Spørgsmaal gik ud i den Form for Debat, at man næsten ikke i Bedømmelsen af den ene og den anden Sag havde generende Ord nok over for politiske Modstandere. Min Henstilling til det ærede

Medlem, ikke alene i denne Sag, men ogsaa i kommende Sager, skal da være den: lad os bare holde os til selve Sagerne objektivt; dermed kan vi antagelig have nok at gøre alle sammen, ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen.

Hasle: Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, gjorde i Eftermiddagsmødet nogle enkelte Bemærkninger om Retsplejen her i Landet. Idet jeg ganske kan slutte mig til disse Udtalelser, ønsker jeg ved denne Lejlighed ganske kort at gøre Udtalelserne lidt mere konkrete, idet jeg vil tage Udgangspunkt i den Sag, som har været saa meget omdebatteret i den senere Tid, nemlig den saakaldte Dommer Eide-Sag.

For at undgaa enhver Misforstaaelse ønsker jeg allerede nu at fastslaa, at den Kampagne, der fra en vis Side er startet mod den paagældende Dommer, naturligvis kun fylder mig med Afsky og Væmmelse, og at jeg ikke har nogen som helst Sympati for en saadan Kampagne. Dette Standpunkt fandt ogsaa Udtryk i, at Det konservative Parti afviste, at en Forespørgsel desangaaende maatte stilles i dette høje Ting. Men hvad der interessere mig i denne Sag, er noget ganske andet, nemlig de Oplysninger, der er kommet frem under Sagen om de Omstændigheder, hvorunder en Borger her i Landet, Revisor Nørgaard, blev anholdt og fængslet den 28. November i Fjor, et Forhold, som er blevet oplyst derigennem, at Landsretten her i København har bestemt, at der maatte føres Bevis angaaende de nærmere Omstændigheder vedrørende denne Anholdelse og Fængsling, en Begæring, som Underrettsdommeren havde afslaaet.

Hvad der har optaget Offentligheden mest af denne Episode, er en Ting, som forekommer mig at være af mindre Betydning, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes vedkommende sigtede var tilsagt til at give Møde, om det er sket ved en Tilsigelse eller ved en Telefonopringning o. s. v. Det har jeg aldrig kunnet forstaa havde nogen større Betydning ud over, at det var ganske interessant at se vedkommende Politadvokats Reaktion over for de Spørgsmaal, der stillede ham. Jeg tror, at den paagældende Politadvokat har været i god Tro, da han afgav sin første, som det senere viste sig, urigtige Forklaring. Men jeg kan ikke